

Az új proletár.

Tebát megtörtént. Budapest utcáin bemutatkozott a Népszava új proletárja. Az aki a szocialdemokrata vezérek előzetes harangozása szerint némán, ünnepélyesen, fegyelmezettlen fog sétálni a gyalogjárón, hogy felhívja figyelmét a főváros népének a rettenetes munkátlanságra, a kétségbeesítő nyomorra. De bizony a bemutatkozás nem úgy sikerült, mint azt a hivatalos munkásvezérek elég szépen előre meghirdették, nem érte el az új proletár a „Népszava” papírformáját. A békés, fegyelmezett komoly proletár egyszerre fegyelmet nem tűrő, nyakába telepedett vezéreit elverő, vért lihegő, romboló eszközkévé vált egy másik csoport által úgyesen felszavazott vak osztálygyűlöletnek.

Megdőbvenne meredünk a Népszava kiáltó címére. Hát ezt a proletárt várta? Hát ennek a megszületését üdvözlö? Ez a proletár a Payerék proletárja, aki kigunyor, bemocskol, leránt, lerombol, megöl mindent ami a polgári társadalom bármely megnyilvánulására emlékeztet. Nem tesz különbséget a liget székei amely közé s nem tesz a szegény kis iparosok műhelyei, kis szatócsok boltjai s szegény kis emberek lakásablakai között, mindent egyformán tör, zúz, rombol csak azért, mert így kívánja Moszkva! Az autón száguldo nagy ur, a kötelezettséget teljesítő rendőr sőt a népvezér — mind egyforma: szidni, ütni, megölni, mert így kívánja a legfajlasabb emberi indulat s a politikai taktika.

Mi salgótarjániak nem nézhettük e színjátékot, amelyben a hivatalos rendezőkön kívül az igazi rendezők, a kulisszamögöttiek működtek a legeredményesebben, mert Salgótarján és környékén igen kevés kivétellel komoly, kenyerükért dolgozó munkások végzik a napi robotot. Itt tudtunkkal csak az utcakövezők hagyták abba a munkát tüntetésként. Csodálatosként azok a kövező munkások sztreikoltak, munkakövetelés címen akiknek a város polgársága oly nagy áldozatokkal szerzett munkát! Dehát e szörványos esettől eltekintve Salgótarjánban nem mutatkozott be az új proletár. Nem voltak tüntető séták kövökkel, botokkal, sortűzzel fűszerezve. Nem mintha itt a munkátlanság keserű érzése nem uralkodna az emberek lelkén, vagy a közelgő tél inséges napjai nem vetnék előre árnyékuakat, de valahogy itt a munkásság szervezetei más módokat választottak bajaik feltárára. Az egyes társadalmi osztályok itt másként keresik érintkezési pontjaikat, problémáik egymással való megtárgyalását, mint véres tüntető sétákkal és politikai éretlenségekkel!

Büszkek vagyunk erre a tényre, amely talán abban is leli magyarázatát, hogy itt már igen ismerjük a hétfős receptet. Itt mi már tízenegy évvel ezelőtt végig

szenvetdük a politikai rablás és gyilkolás receptjeit és megtanultuk a város minden rétege, hogy hová vezet e lelkiismeretlen eszköze a demagógiának.

Midőn a budapesti eseményeket olvassuk emlékezzünk. Emlékezzünk a keserű napokra, amiknek szenvedésteli sorozatai úgy kezdődtek akkor is: szocialdemokrata vezérek vezetésével, rendígézetekkel és végződtek benem tartott renddel és tömeg által hurcolt vezérekkel!

Kinyílt-e hát az ország komoly munkásságának szeme? Látja e a véres mélységeket, ahova rohan, ha a vak vezéreket követi. A mélységet, amely eltemet mindent, polgárt, munkást, proletárt és hazát! Akarja-e követni azt a

lovast, aki nem tudja tartani a kantárt s megvadult lova rohan vele a borzalmak lejtőjén? És hogy még szebb legyen a tehetetlen lovas a Népszaván keresztül dicshimnusz zeng a megvadított lóról!

Hisszük s bizton reméljük, a salgótarjáni példa nyomán, hogy a szocialdemokrata munkásság is megérti, nem az utcaablakok beverésével, nem kismerek munkaeszközeinek lerombolásaival fogja megoldani a munka és kenyér kérdését s a történetek leszűrése után eldobja magát a használhatatlan vezéreket, megtisztítja sorait az igazgató kommunista beférkőzőktől, nem pályázva az új proletár bemutatkozott Népszava-lovaságára.

Sz. I.

Itt az elektromos törvényjavaslat.

Irta: Dr. Söpkéz Sándor, műegyetemi tanár, országgy. képviselő.

A kormány az elektromos gazdálkodásról szóló törvényjavaslatot, mielőtt az országgyűlés elé terjesztené, hozzászólás végett megküldötte a tudományos köröknek, szakegyesületeknek és az érdekelteknek.

A kereskedelemügyi miniszter kiemeli, hogy a villamos energiafejlesztő telepek és vezetékek kiépítésénél a szabadvállalkozásnak akarja fenntartani és arra törekedni, hogy ezeknek létesítését, megkönnyítse, csak olyan kötelezettségeket kíván törvénybe iktatni, amelyek a közérdek szempontjából elengedhetetlenek, de a villamos vállalatok érdekeivel és a méltányosság követelményeivel összeegyeztethetők. Ennél helyesebben alig lehetne megjelölni egy elektromos törvény célját. Fajdalom, a törvényjavaslat nem fedi egészen ezeket az intenciókat. De nem csodálkozom azon, hogy nem sikerült ezeket a maguk egészében érvényesíteni. Jó elektromos törvényalkotása különösen, a mai viszonyaink között nehéz feladat. Az egész kérdés forrongásban van, lázas fejlődésben az elektromos ipar és vele együtt az elektromos gazdálkodás is.

Hogy itt csak a megváltás és háramlás kérdését említsen: a magántőke, ezideig, abban a tudatban vállalkozhatott a villamosításra, hogy a hálózati befektetések túlnyomórészt képező távvezetékek nem esnek háramlás alá, hanem az ó örök tulajdonát képezik. A meglévő nagy távvezetéseket, amelyek az országos ellátás szempontjából szóba jöhetnek, egyik-másik bányatársaság vagy egy-két nagyobb elosztó társaság létesítette. Ezekből a távvezetésekből adják a vonal mentén fekvő községeknek, városoknak és ipartelepeknek az áramot, részben nagyban, amikor a szétosztást a helyi szervek végzik, részben elvállalták egyes városokban és községekben a helyi elosztást is. Ezek a nagy társaságok abban az elgondolásban építették ki ezeket a költséges távvezetéseket, hogyha valamely község vagy város meg is váltja, idővel, a helyi elosztó-hálózat, meglévő telepeikkel és távolsági vezetékeikkel, majd elő szolgálatiágak nagyban az áramot ezeknek a közületeknek, s a vonalak mentén, idővel, bizonyára, erősen meg-szaporodó ipartelepeknek.

A törvényjavaslat ezzel szemben a

díjtalan háramlást kiterjeszti az összes távvezetésekre, felborítja tehát ezeknek a nagy társaságoknak egész elgondolását. A javaslat szerint, a vállalkozó elvesszi 40 év múlva a távvezeték nagy tőkebefektetését és nyakán maradnak az addig bizonyára nagyon kifejlődő központi telepek.

Amennyire természetes és teljes kártalanítás mellett a magánvállalkozás tevékenységét talán nem is gátolná a megváltási kötelezettség kodifikálása, annál kevésbé tudom helyeselni az ingyes háramlás kötelezettségének előírását. Az elektromos vállalat elő szervezett, napról napra fejlődik, napról napra újabb találmányok, szerkezetek keletkeznek, amelyeket a vállalkozásnak alkalmaznia kell, hogy megfeleljen az energiazárlkodás igényeinek és kielégíthesse a fogyasztók szükségletét. Melyik vállalkozó fog már most az ingyes háramlási idő közeledtével újabb befektetésekkel és berendezésekkel gondoskodni az üzembiztonság és a fogyasztók igényeinek kielégítéséről? Elsorvad a vállalat, szenvedni fog az energiazárlkodás és a fogyasztók is.

Az eddigi községi és megyei koncessziók helyett az állami engedélyezés statutuálásában — eltekintve attól, hogy ez a kérdés súlyosan érinti a közületek autonómiáját, anyagi érdekeit — nem látom az intézkedésnek valami különös nagyságát. Kétségtelen, hogy a községek, városok, megyék nem csinálnak mindig országos energiazárlkodási politikát, hanem városi, vagy megyei tekintetek lépnek sokszor előtérbe. De végül is, ott van a kormány felügyeleti jog! Ha valamelyik közületnek az elhatározása beleütközik országos érdekekbe, a kormány nem tartozik azt jóváhagyni, hanem utasíthatja a közületet más határozat hozatalára, amint előfordult ez a multban is, amióta az energiazárlkodás fő elvei kijegyezettek és a főfelügyelet nem merült ki rendezései, élet és vagyon-biztonsági, távirdavédelmi és vagyonfelügyeleti kérdések elbírálásában. A lényeg az engedélyezési eljárásnál, — tisztán az elektromos gazdálkodás nézőpontjából tekintve a kérdést — az, hogy az eljárás gyors, egyszerű és olcsó legyen, s az engedélyezésnél tisztán a köz és energiazárlkodási érdekek legyenek irányadók.

A kormány átdolgozhatja ezt a törvényjavaslatot, szem előtt tartva azt, am

„A MUNKÁ” TÁRCÁJA

VERSEK.

Irta: Dr. Visnovszky Rezső.

HAZÁM SZIKRÁJAI

Aludt szén között tüzet keresek!
Tüzet, mely perzsel szunnyadt sziveket!
Tüzet, mely lángol, amíg áll az Ég!
Tüzet, mely Hazám folyton Érted ég!

Egyetlen Hazám, Te vagy mindenem!
Benned az égő szikrát keresem!
Lángba borít ez minden szunnyadót, —
Szent lángba tüzel minden álmódót!

Óh bár-e szikrát végre láthatnám!
S mind ami alszik, sugárzana rám, —
Akkor hinném, hogy még virulás,
Akkor hinném, hogy lesz feltámadás!

CSAK EGY PERCZIG!

Ha csak egy perczig is
Hó takar el mindent, —
Nem látszik a földön
Sennyi semmi se itt lent!

Ha csak egy perczig is
Szeretet havazna, —
Legalább egy perczig
Gyűlölet nem volna!

ÉLETTÁRS!

Mi hálnak a víz,
Mi madárnak a lég,
Mi fának a zöld lomb,

Mi képen a kép —
Az vagy Te nekem!

Te légy víz, én hal,
Én madár, Te meg lég,
Hús lombja a fának,
Légy lelkemben: kép, —
Légy az életem!

ALKONYATI!

Oly szép vagy alkonyat —
Gyönyörködöm benned —
Ha most fész lennék
Festenelek téged!

Oly szép vagy alkonyat
Betöltöd a lelkem —
Pirosodj eggeddel
Magam Mennyben érzem!

Oly szép vagy alkonyat —
Merengőn elnézek —
Ha most költő lennék...
Hosszan verselnék!

JÖHET!

Jöhet napsugár, —
Jöhet kikelet, —
Jöhet forró nyár,
Hozhat örömet, —
De mit ér ez minden,
Hogyha az embernek
Nem jön oly tavassza,
Amely érzésiben
Eggyé olvassza!

JÓ SZERENCSE!

Sötét éjjel
Hosszan kolompoznak —
Az utcákon... végig
Bányászok ballagnak —
Csillogó mécses ég
Mindienk kezében —
Szent! Nagy kötelesség
Lükett a szívben —
Talizmánjuk hitük!
Hangzik köszöntésük:
Jó szerencsét!

Lent a mélyben
Furnak, robbantanak, —
Vidám énekűktől
Tárok visszhangzanak, —
Remegő szívükben
Remény és szerencse, —
Sóvárgó lelkükben
Csaladjuk kenyeret!
Megy a munka vigan, —
Sokszor föl föl harsan:
Jó szerencsét!

A kolomp szól...
Munka végét jelzi —
Isten drága napod
... Hát lehet még nézni!
Sohajtna ki kiszáll...
— Oh, hogy napod látom
Hála Neked Atyám!
Így mormol, csak így ám
Mind ki haza lépdel,
S kapuból kiált fel:
Jó szerencsét!

HELLER újdonság BARSÁJT DERBY

a miniszter kiemeli, hogy ennek a törvénynek, miután a magyar állam ma nincs abban a helyzetben, hogy anyagilag járuljon az elektromos gazdaságok előmozdításához — csak az lehet a feladata, hogy megteremtse az elektromos gazdaságok fejlődéséhez szükséges ked-

vező atmoszférát, elhárítson az utból minden bürokratikus és egyéb akadályt, hogy a szabadvállalkozás a tőke prosperitásának reményében folytathassa az utóbbi években nagy lendülettel megindult tevékenységét.

Táborépíteni, mint régen.

Írta: **Paraszt deák.**

Polémia folyik a napi sajtóban, egyik vérmesebb, mint a másik; az óhít mind nagyobb, mint a józan belátás és tehetség — Vajjon miért?

— Talán a gondviselés keze már dolgozik rajta, hogy a nemzetet a (ringó) letargiájából felébressze, hogy Széchenyi nagy, magasztos mondása, mielőbb valóra váljon.

Vagy még nem forrta ki magát a magyar átok, hogy testvér, testvér ellen támad és áldatlan munkában egymást marja? — Ki tudná megmondani?

A polémia valóban szükséges akkor, ha egymásnak segítünk vele, nem támadással, hanem felebaráti szeretettel közlegünk egymáshoz; nem úgy, hogy enyém legyen a babér és másé a szenny és elejét, mert már elég dolgozott a közt.

Mi magyarok, feledékenyek vagyunk: mi a más tőrekéseit nem látjuk meg; mi sokszor nem pillantunk, vissza történelmi múltunk gyászos napjaira és nem nyertünk abból oklást. A rendítetellen hit, az ősi hit megrendülése, gyászos szomorú megismerésként mutatkozott be.

Nem akarok a századok történetébe visszatérni, csupán a legutóbbi évtizedek eredményére akarok rámutatni.

Ki volt Tisza? — akkor azt mondták róla, hogy minden volt, csak éppen jó politikusi nem és nagyon sokszor azt is, nem is jó magyar (Osztrák... stb.). — Es mi történt halála után? Kiben látták a kor legnagyobb magyarját a ravatalon, mint gr. Tisza Istvánban?

Igy vagyunk mi magyarok, mi a halál után magasztalunk és csak akkor látjuk meg nagyjaink igazí értékeit, miután már a föld gyomrában pihenik ki, sokszor meddő fáradozásai.

Nem akarok Bethlenről dicshimnuszokat zenélni, azonban annyit el kell róla ismernünk, hogy nagyon sokat tett. A politikai életben is olyan tevékenységet fejtett ki, amely itt csaknem megüti az emberi tevékenység maximumát. A hibákat garázdálalhatna reá szórni, de vajjon tehát-e róla egy véges emberi lény, hogy hibákat követ el? En úgy gondolom, hogy ez csak úgy lehetséges, ha nem támadják, hanem barátságos figyelmeztetik egyes hibáira, mert a gyakorlat így kívánja: így jobb, így tegyél!

Tehát ne folytassunk áldatlan munkát. Akiben szervező erő van, álljon ki a sikra. mutassa be, hogy tud. Aki így betudja bizonyítani, hogy ez a jó, akkor követői lesznek. En nem vagyok politikusi, de ha biztos volnék a dolgomban, hogy az én eszményem tényleg jobb, mint a vezető politikusoké, én sikra szállnék és minden szennyet eltűnné addig, míg be nem bizonyítanám a magam igazát, a való jó, a hazámért. Mert a szervező erő erősebb az erőszaknál is.

Bizonyos, hogy sok kormányzati rendszer rossz, de vajjon lehetne-e erre kísérletezés nélkül nélkül rájönni, hogy ez így nem jó, hanem másként, még azt a gyakorlati tények be nem igazolják?

Részemről minden pártot mágyára ítélek, mert egyik pártnak sincs meg a gyakorlati értéke. Annál több gyászos időt hoztak a nemzetre. Mert nem a pártok termelik ki a lángelméket, hanem a népből nőnek ki egyénileg a lángelmék és ezek köré gyűlekeznek a nép.

Talán egy közismert pártot bontok elemeire, mégpedig a szocialista pártot. Jó pár évtizeddel ezelőtt alakult, mint munkáspárt és annak idején igen sok jónévi pap pártfogására is támaszkodott. Ez morzsolódott az idő, az ideálok is le-

tűntek és helyébe az önző egyéni érdekek léptek előtérbe. Napjainkban alig van önzetlen küzdelem. Jöttek hangos munkáspostolok és telekürtölték a világot elveikkel és ígértek aranyhegyeket. Az ígérget ígérget maradt, a belső származó baj okozói pedig bűnbakot találtak a munkás népből. Majd jöttek a pártidjak az emelés. — Miért és hová ez a rengeteg pénz?

Bár agyoncsépezt érv, de helytálló, hogy szocialdemokrata párt, számon kéri a kormánytól, hogy hova fordítja a pénzt, én ugyancsak minden fillért számonkérnek minden párttól.

A pártok telekiabálják a világot, hogy elnyomatás van, hogy rossz gazdaságok van, anélkül azonban, hogy minitáncmennyekkel rámutatnának a jobb gazdasághoz.

Ezt csinálja a szocialdemokrata párt is, ugyszólván teljesen alap nélkül és anélkül, hogy az évtizedek óta beírt pártidjából, mint a gyárüzemet létesítene és bebizonyítaná, hogy kell egy természet végrehajtani, hogy kell munkásokat fizetni és hogyan kell a munkásokkal bántani?

A pénz és a huszadik század.

Sok vergődésen ment az emberiség keresztül, míg odáig jutott, hogy nem a csereszlepekkel aratja munkájának a gyümölcsét, hanem váltópénzzel.

Most, midőn már túl vagyunk ezen a bajokon, a pénz kultuszát éljük, melyből a gazdasági és kulturális fejlődés, a modern kultúra kialakult, akkor az, hogy a háború okozta káoszokból kivergődni nem tudunk, valóságilag csoda a maga nemében. Sok oldalról lehetne megvilágítani a mai bajokat, de ezekre nincs szükség. A baj talán az, ha annak lehet nevezni, hogy minden bajt csak pénzzel lehet megoldani, illetve minden megoldást a pénz old meg.

Őseink egyszerű találmányt hagytak mireánk. Áldásos eszmény volt őseinktől a jegybank felállítása és az, hogy rájöttek az aranyrudak 50%-os bankjegyzedezetére, melyből nyertek 100%-t. Itt az eszme, csak keresztül kell vinni.

Tehát először is vizsgáljuk meg, hogy mi a baj? — A baj az, hogy a jegybank nem a természetes méreteihez igazodik, hanem egy bizonyos kistökéhez és így nem tudja hivatását betölteni, nem tudja a kistökével a mai kor igényeit kielégíteni, így áll be azután a pénzüssé és ez az, ami a drágaságot előidézi. Ez egy természetes folyamat, mely mindennél bekövetkezik, ha hiány áll be. Ez a bőség esetén nem fordul elő, sőt olcsóság keletkezik.

Ugyanez a helyzet a külföldön is. Mi külföldről várunk pénzt, holott ott sincs elég. Tehát ne várjunk külföldről pénzt, hanem vegyünk aranyat és csináljunk bankjegyet magunknak. Kifizeti magát, mert az előállítás költsége nem kerül annyiba, mint amennyi kamatot hoz. Tehát érdemes vele foglalkozni. Vagy talán kevés az arany? Akkor már ideje volna, hogy ne csak az arany szolgáljon fedezetül, hanem az ezüst, platina és az ingatlant is. Lehetetlen állapot ez így, minden természetes fokozódik, csak a pénz áll egy helyen. Ez csak természetes, hogy annak is lépést kell tartani a fejlődéssel, mert különben nem tudja az igénylést kielégíteni, már pedig, ha pénzsűke van a drágaság elmaradhatatlan.

Amennyiben azokat a hangzatos szavakat valóra tudják váltani, melyeket örökké ordítanak, akkor tényleg szükség van a pártokra, de ha csak üresfejű demagogizálás az egész, nem ma, hanem még tegnap el kellett volna pusztítani.

Ezzel nem azt akarom kifejezésre juttatni, hogy a tőke urai nem csinálnak bizonyos visszaéléseket, de azért van az országban, hogy ezeket az ügyeket ott intézzék el és nem pedig az utcán. Ezért nincs pártokra szükség, mert az csak lázít és nem áll a józan ész magaslátán.

Nem pártokra van szükség, hanem a régi összetartó táborra, mint régen volt. Széchenyi, Kossuth féle táborra van szükség a magyar társadalomnak, nem pedig szípolozó pártokra. Tessék önzetlenül dolgozni, mint dolgoztak nagyjaink! Hinni merem, akónak még, vannak még jó hazafiak, kik az ország érdekében, mindent megtesznek és megfognak tenni.

Nem hiszem, hogy a mai mágna-saik között nem akadna több kiváló politikus, mint régen, ha nem gáncsolnák el. És ha mégis kihalt volna, vagy kihalna mágna-saikból a hazafiai kötelesség érzete, akkor azért van az országgyűlés, hogy excommuniálja a magyar ügyek vezetéséből azokat, akiket nem a hazáért vezet, hanem saját önző céljaiért.

A hazának mindenkor, életerős és tettekész, fáradságot nem ismerő hazafiakra van szüksége és akinek ez a haza többet ad, mint a másinak, természetes, hogy annak többszörözött erővel kell, az ország boldogulásáért dolgozni.

Nem pártokat kell alapítani, hanem testvérileg összefogni, mert az a sok párt, csupán választalatok hozott a társadalmi osztályok közé, melyek megakadályozzák az együttműködést.

Több hitet egymáshoz, kevesebb pártot, kevesebb kasztot és hiszem, hogy remélhető, hogy Széchenyi nagy mondása tényleg valóra válik.

„Magyarország nem volt hanem lesz!”

Mennyivel más élete volna mindenkinek, ha a jegybank legalább háromszoros tökével indult volna meg és ha ezt állandóan fokozná, beállna a pénz-bőség, ezzel kapcsolatban pedig megszűnne a magas kamatláb. Bekövetkezett az, amit mindenki vár, a hosszú amortizációs kölcsönök. Akkor lenne vállalkozás és ha vállalkozás van, akkor van munka, ha munka van, akkor nincs nyomor, ha nyomor nincs, nincs gyűlölet és gazdasági baj sem.

Nem szabad megelégednünk arról sem, hogy az utóbbi évtizedek alatt sok minden megváltozott. A technika folytonosan halad, az igények nőnek, szinte forradalmaszerűen halad minden.

Igy érdemesnek tartom, azzal a gondolattal foglalkozni, hogy az ingatlant is szolgáljon alapul, mert végeredményben az ingatlant is aranyra lehet váltani és így egy hatalmas töké lehetne újból az élet, a munka szolgálatába állítani. Sok megoldást lehetne találni az új vérkeringéshez, csak komolyan kell vele foglalkozni.

Ráülök a mai gazdasági bémúlásra az a közmondás: „ember, segíts magadon, az Isten is megsegít.” Mert hiába várjuk a külföldről a mentőcsónakot, mikor azok is le vannak kötve mind a mentési munkába.

Lehetne bekebelezés formájában a tehermentes ingatlant fedezetül venni, mely ennek ellenében bizony részesedést kapna. Vagy pedig egy különálló ingatlanjegybantok kell felállítani, ha a jegybank intézménye nem tud a bajon segíteni.

Ma a köztudat az, hogy kevés a pénz, ha pedig van, akkor mégdrágább, nem lehet vele vállalkozást végrehajtani. Pénzügyi művellettel kell a bajon segíteni, mert más ut nem vezet célhoz és hosszadalmas.

A fenti műveletek bármelyike megoldásnak tekinthető.

A Szilárdy István Rokoktellen építés alatt lévő lakóház, **üzlethe-liségre** kiadó. Előjegyezhető. esetleg az üzlethelyiség külön is. Cím a kiadóban.

Csonka vén tölgy...

Írta: **Istváni Mária.**

Csonka vén tölgy áll ott,
Egy erdő mély ölében...
Kopár öreg levágott,
Again, meg madár sem dalol.

Alatta ül a gond.
Arca oly szomorú...
Elhagyjam? - el-e hon? —
Hisz akkor a szívem megszakad.

Hírek és különfélek

Vitéz dr. József Ferencz városunkban. — Köszöntjük a városunkba érkező kir. herceget, aki anniszor adta tanujelét magyar szívének s aki anniszor vesz részt minden nemzeti láng ébresztésénél. Köszöntjük a városunkba érkező kir. herceget és köszönjük neki, hogy újra ellátogatott hozzánk, ide a trianoni határszélre. — Reméljük, hogy szenny körünkben jól fogja érezni magát és megtartja emlékében ezt a munkás, dolgozó várost, ahol, büszkén hivatkozunk rá, nem volt 1930. szeptember 1. — Is-ten hozza hozzánk a kir. herceg Öfenségit!

Zenés mise lesz, holnap d. e. 10 órákor. A Magyarországi Bányás és Kohómunkások Gazd. Szöv.-nek dalárdája fog előadni a bányászati zenekar kísérete mellett latin miséreszeket.

Kereszt-szentelés. Az acélgár Salgó felé eső kapujánál szemben elhelyezett szép keresztet f. hó 10.-én d. e. fogják ünnepélyes formák között felszentelni. Az ünnepségre több egyesület testületileg készül kivonulni, hogy nyilvánosan is tanúbizonyítást tegyenek a krisztusi elvek mellett.

A Szent Erzsébet Kath. Nőegylet csöndes, szociális munkáját ez évben új területtel bővítette ki. — Anyagi erejéhez mérten 4 szegényorsni, gyenge gyermeket nyaralni, erdősnál küldött. Két kis leány a Bakonyba és két kis fiú a Szt. Endre szigetén lévő gyermeknyaralóhelyen üdült városunkból, a Nőegylet költségén. A kis gyermekek már visszavertek, átlagosan 2½ kg.-ot gyarapodtak súlyban s barna-piros színt öltött sapát arccsokájuk. — A magyar reménység: a gyermek, — aki ezt védi, ápolja a szebb magyar jövőt építi; a jó Isten áldása kíséri a Nőegylet szociális, jótékony munkáját. — A Kath. Nőegylet különben megkezdte már munkadélutánjait a Kath. Körben. Minden héten szerdán délután 3—6-ig gyűlnek össze, hogy a jótékony-célú karácsonyi vásárra dolgozzanak és más részben pedig a javításra és pótlásra szoruló egyházi ruhákot dolgoznak.

Szent Imre nap Salgóban. Salgóban a hazafias közönség kegyele-tes ünnepség keretében áldozott augusztus hó 31-én a lilomos magyar királyfi, szűz Szent Imre herceg dicso emlékének. A bányatelep lakossága délelőtti szent-misést hallgatott Zagyvára Arpádház-karabeli ősi templomában, utána Salgóban nyílt szép műsorral fényes ünnepélyt tartott, melyen Dr. Kvascsák Gyula pápai kamarás, ny. ezredes-lelkész méltatta szép szavakkal Szent Imre jelentőségét és magasztos szellemének követésére buzdított a nagyszámú megjelent híveket. A jólsikerült, felemelő ünnepélyt a salgóbanai cserkészek rendezték, kik ezáltal is hódoltak a magyar ifjúság és nagy védszertének és e napon hatóság pártfogására ajánlák magukat és Salgóban a derek hazafias népet.

Műhely áthelyezése. Tisztelettel értesitem Salgótarján város és a vidék nagybecsült közönségét, hogy lakatos és vízvezeték-szerelő műhelyemet Karancs-utca 23. számú házamba helyeztem át. A nagybecsült közönség szíves pártfogását kérem.

Tisztelettel
Molnár József.

Sport szennázás. Propaganda boxmérkőzés. Zagyvápálván a bányatelepi kaszinó kerthelyiségében szeptember 21-én vasárnap délután 3 órai kezdettel: Vendégzerepel a Budapesti Torna Club országhírű 10 tagú öklölvívő csapata. Amatőr boxolók is jelentkezhettek, kiknek díjtalan nevezését PBUSE vezetőség fogadja el. Értékes győzelmi díjak. Olcsó belépőjegyek. Mérkőzés után ingyen táncmulatság a kaszinó díszterében.

SZÜLŐK FIGYELMÉBE!

Értesitem a Tanuló gyermekek Szülőit, hogy az iskolaidényre felszereltem üzletemet mindenféle felső és alsó fehérneműekkel.

Raktáron tartok:

Iskola előírásnak megfelelő leányka matróz ruhákat, polgárista és gimnazista sapkákat, iskola háti és kiegészítőket.

Mindennemű vászonanyag, paplanok.

Zsebkendők és harisnyák nagy választékban.

Donászy Viktor
Magyar Divatruház
SALGÓTARJÁN.

HANGYA.

Irtó: Istváni Mária.

I.

Piciny teste, nagy szorgalma,
Amit tehet, megteszi ma.
Munkával kel s azzal nyugszik,
A kamráján meg is látszik.

Most is ép egy legyet hurcol,
A munkától sose drukkol.
Huzza, tolja, alig bírja...
Tanulj tőle kis Bandika.

A te kamrád, buksi fejed.
Tanulj tiam, majd eleget,
Hogy ne szüklő a tudományban.
Mint tücsök a hagyományban.

Elutasít most mindenki.
Ez a nótá, csak ezt zengi:
Nincsen most egy szánó lélek,
Egyedül magamnak élek.

II.

Szép e szorgalom, de szebb a jószág
Ha pedig e kettő egy szívben él.
Jöhet arra a hideg tél.
Kinyitja ajtaját és szívét.
S elosztja a fölöslegét.

MOZI.

A haldokló nyárral elmentek a színészek s az első őszi széllel kinyílt a Mozi. Külsőleg semmit sem változva: maradt a régi vigasztalan látvány a város szívében. Belülről azonban kikendőzte magát. Ráncos, vén arcára egy kis festéket kapott. De hiába, a vésztég nem nagyon sikerült elpalástolnia.

A hűvös esti sétat helyett én is elmentem a megnyitásra. Submarine volt a fősláger. Azonban a hangos film néma változata nem hatott. Kisérő film: nagyon gyenge. Otlettelen, unalmas, elcsépelet amerikai limonádé. Emelygős. — A kezdettel mindig baj van. Fél 9 órára van hirdetés és az lesz belőle. — Miért? — Hogy akik pontosak, ott bosszankodjanak félórát? Vagy hogy a nyárspolgárokat késői lefekvésre szoktassák? — Hát nem helyesebb volna fél órákor kezdeni? Aki későn jön, vessen magára! Ha a színház megtudta csinálni, miért nem tudná a mozi? Aztán még egyet. Kezddék az előadást a slágerrel. Mindjárt a reklám után. Azért! hogyha valaki úgy a kisérő filmet a végén, előbb hazamenjen. Nincs igazam igen tisztelt Publikum!

Szabad legyen remélnem, hogy ezt a kívánságot a városi mozgó jóindulatú vezetője honorálni fogja, mint ahogy a sulyos gazdasági válság ellenére is iparkodik műsorát gazdagítani. Meg fogja látni, hogy ezeknek a kis kívánságoknak teljesítése is emelni fogja a mozilátogatók számát, akiknek száma nem utolsósorban emiatt csappant meg. Tisztaság, jó műsorra való törekvés már van, még rend kell a pontosságban!

Halálos vereség. Ma virradóra Monori József 27 éves monori lakos nagyszámú Monor (Pest megye) község utcáján Nagy János 20 éves és Ottokocsi János 24 éves monori lakos napszámok minden ok nélkül megátadtak. Az

ebből támadt vereség során Monori agyonverték. Monori a helyszínen meghalt. A csendőrség a gyanúsítottakat őrizetbe vette és a cselekmény részleteit nyomozza.

Biztos megélhetés

jó beszélőképességű urak, akik varrógép terjesztésével akarnak foglalkozni, **magas jutalék mellett** azonnal felvételtnek a Singer varrógép r. t. salgótarjáni fióküzletébe. Jelenkeztes személyesen az üzleti órák alatt.

Agyonsújtotta a villanyáram. A napokban Horváth János Nagykartalpusztai lakos, villanyszerelő, Nagykartal (Pest megye) pusztán villanyáram elosztó készülék megvizsgálása végett a készülék tetőjére felmászott anélkül, hogy az áramot kikapcsolta volna. Horváth jobbkezevel felélenül hozzáért az órási feszültségű vezetékhez, amely nyomban halálra fűlytotta. A balesetért felelősség senkit sem terhel.

HIRDESSÜNK A MUNKÁ politikai hetilapban.

SPORT.

Tennis verseny. A Salgótarjáni Vívó Egyesület tennis szakosztálya folyó évi szeptember hó 13-án délután 2 órai kezdettel — az Egyesület pályán — tennis versenyt rendez. A versenyt a következő napon reggel 8 órai kezdettel folytatják és ugyanazon napon befejezik. Versenyen csak salgótarjáni lakosok vehetnek részt, továbbá azok a vidékiek, akik az Egyesületnek tagjai. Verseny számok: női egyes, férfi egyes, férfi páros és vegyes páros. A versenyre való nevezéseket 1930. szeptember 8-án 18 óráig Kovácsy m. kir. gazdasági felügyelő úrnál kell bejelenteni. (Szolgabíróság) A verseny első helyezetteit tiszteletdíjjal, a második és harmadik helyezettek érmeikkel kapnak. A versenyen résztvevni óhajtok részletes felvilágosítást Kovácsy m. kir. gazdasági felügyelő úrtól kaphatnak. Bénévezési díj — verseny számonként — 5 P. Verseny beletídj nélkül megtekinthető, csupán a verseny programmokért szednek csekély összegű díjakat. Ez az első alkalom amikor a salgótarjáni tennis játékosok versenyen összemérni tudásukat és küzdeni fognak az elsőseggért.

Élvezetes küzdelmekre számíthatunk. **SSE—Ujpest B. 3:2 (1st).** A szép passzokkal dolgozó b. upesti csatásor a játék elején kezébe veszi az irányítást. A roppant gyors Koszta szélső lefutásai állandó veszélyt jelentenek a SSE kapujára. Különösen jó az Ujpest balhálóját. Mindenütt ott van, ahol a labdát látja.

Ekkor még a SSE bizonytalan, rosszul és késedelmesen stoppolnak, passzolásuk nem sikerül. Ha kapnak is lab-

dát, az Virostákhoz jut, akiknek vasárnap semmi sem sikerült: három-négy méterről kapu mellé lőtt, vagy lövés előtt elvették tőle a labdát. — Egy upesti támadásnál a SSE bekkjei hibáznak, Vics csak kornerre tud szerelni. Gól.

Virosták mellett Márkus is indispontált. Jancsi, Rigó, Novoszeleszky a közepen kij. Ök hárman egyetértének.

A II-ik félidő már a SSE-é Virosták nem kap annyit labdát, Márkus javul. Pontos centerezését Rigó értékesíti. A Csala helyett kiálló ifjúsági kapus szenzációsan véd. Az egy beerezett gólból nem volt ludas. Most már az Ujpest alig jut szóhoz, a vezérek folyton cserélnek. — De hiába, az Ujpest B csapata kikapott.

Ha júniusban akar vizsgázni, ha-

ladéktalanul jelentkeztek a

Walter Magántanfolyam

levelező oktatására.

Budapest, VIII. Rákóczi-ut 51. V. 2.

Értesítés! A magyar kir. Belügyminisztérium elnöki fordító osztálya az ügyfél-forgalom kényelmére és könnyebb lebonyolítására a IV. számú kirendeltséget (felvevő helyet) létesítette, mely alulírott vezetés mellett IV. Múzeum-körút 29. II. emelet 3. (Telefon: 856—11. automata) egész napon át működik. Felvezet: Hitelesítendő és egyéb fordításokat bármely nyelvről — bármely nyelvre hatóságilag szabályozott mérsékelt díjszabás alapján. (A B. M. által számszerűsített díj-jegyzék minden fordításhoz mellékelve.) Sürgősségi és kézbesítési szolgálattal Vidéki forgalomban utánvét-szolgálattal Ezen kirendeltség szolgáltatásának igénybevétele által elkerülhető az ut a Belügyminisztériumban és megtakaríthatók magániradók különleges díjtételei. — A Magyar Kir. Belügyminisztérium Fordító Osztálya IV. Kirendeltsége. — **Díjtételek.** (A m. kir. Belügyminiszternek 277—1924. B. M. eln. számú rendelete szerint.) Benyújtási kérvénybélyeg P 0.40. Hiteles fordítás (kezelési és közvetítési díjjal együtt): egyszerű szöveg P 1.70, nehezebb (szak) v. ritkább nyelvű szöveg P 3.42, irodalmi jellegű szöveg P 5.10-től P 10.24. Irott oldalanként: az 26 sor, soronként 30

betűvel. — Hitelesítés (kézzén benyújtott szöveg esetén) a fenti díj 50%-a. Másodpéldány a fenti díj 25%-a. Hitelesítési okmánybélyeg fordítási évenként és okmányonként P 1.60. — Idegennyelvű fordítások nyomtatott ívnek korrektúrája és imprimiturja a fenti díjtételétől 25%-kal több. Sajtótermékek olvasása nyomtatott ívenként a fenti díjtételétől 150%-kal több. 1-szeres sürgősség a fenti díjszabásra vonatkozik, időtartam 8 nap, 2-szeres sürgősség a fenti díjszabás kétszerese, időtartam 48 óra, 3-szoros sürgősség a fenti díjszabás háromszorosára, időtartam 12 óra (aznap). Nagyobb, illetve gyakoribb munkálatoknál külön megállapodás létesíthető. Közzolgálati alkalmazottak és nyugdíjasok, továbbá hadiövezgyek, hadiárak, a hadiokkaktak, a vítezi rend tagjai, végre a törzskönyvezett menekültek a megállapított fordítási díjak felét fizetik. Szegénységi bizonyítvány alapján bélyegmentességet! Figyelem! Mindenféle magánjellegű levelezés, szak- és irodalmi munkák fordítását!

Fehérnemű és harisnya
stoppolás, varrás és himzés

SALGÓTARJÁN

a róm. kath. templom mellett.

Értesítés!

Van szerencsém Salgótarján és környéke nagyerdemű vásárló közönségének szíves tudomására hoznom, hogy Salgótarjánban a **Fő-ucca 20 számú házban** (Netlő pék mellett)

**női, férfi-kalap és uri
divatáru üzletemet**

augusztus hó végén megnyitottam.

Raktáron tartok női és férfi kalapokat, férfi ingeket, gallérokat, férfi harisnyákat, ernyőket stb. stb.

Minden a mai kor igényeinek megfelelő minőségben kapható!

Meglepő olcsó árak!

Női- és férfi-kalapok javítását olcsón vállalom.

A nagyerdemű közönség szíves támogatását kérve vagyok

tisztelettel

M. Nagy Mihály
divatáru kereskedő

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

9. Kedd	10. Szerda	11. csütörtök
CSAPDA.	Egy csirkefogó naplója.	Az álarcos girl.

Kezdetre hétköznap este fél 9 órakor, vasár és ünnepnap délután 5, 7 és 9 rakor. Zenepótlódj nincs.